

SOSIALURIN

Útgevri:
FØROYA JAVNAÐARFLOKKUR

Blaðstj.:
Villi Sørensen.
Box 76.

Prentsmíðjan á Høysbreyt
TELF 1820

Sjómarksmálið

Nógv varð bæði tosað og skrivað um okkara sjómark, áðrenn nakar 10-árasáttmáli varð undirskrivaður um, hvussu vit best og lagaligast kundu koma burtur úr eini viðkan av okkara sjómarki, sum teir flestu av tingmonnum vóru á einum máli um, var livsneyðugt.

Til hetta mál høvdu flokkarnir so ymiskar hugsanir. Javnaðarflokkurin var alla tíðina ímóti, at vit skuldu sáttmálalinda okkum fyri eitt ávíst áramál, tí varð tað gjørt, so komu vit at verða kvettir frá øllum møguleikum, vit høvdu fyri at fáa viðkað okkara sjómark. Og vildi flokkurin, at tá islendingar fluttu sítt sjómark, skuldu bretar vera bundnir til at viðurkenna ella tolerera okkum tað sjómark, sum islendingar settu sær. Henda hin sterkasta og besta leiðin til viðkan av sjómarkinum varð tíverri ikki gingin, men vórðu vit istaðin bundnir til ein 10-árasáttmála við einum fyri varni sum uppiskoyti. Og hvussu lítið virði hetta nógv umtalaða fyri-varni hevur inniborið, hevur prógv verið fyri - og ongatið meira enn júst nú.

Men nú fyri stuttum skrivar Dagblaðið við risastavum »NÚ MEGA FØROYINGAR ANSA SÆR«, aftaná at teir hava ført føroyingar út í eitt slíkt óføri, sum næstan er óbøtligt.

Hvat er tað, føroyingar nú skulu ansa eftir? Og hví eru somu harrar nú ikki fúsir til at loysa tann ómegnarknú, teir hava verið við til at knýta? Hetta eru júst somu harrar, sum fyri stuttum rópaðu í tingsins sali um, at teir frægastu menninir valdu at fara til ródurs á Føroya skútu, tá ólöginu brutu harðast.

Hesi orð hava teir ikki prógvað til fulnar eftir tí, sum er farið fram hesar seinastu dagarnar - tá teir hava lopið frá síni tungu ábyrgd og givið landsstýri og lögmann upp fyri skulit.

Um fólkaflokks- og sjálvstýris-menn halda seg hava vaskað hendur sínar við at kalla tingið saman og nú sýta at samráðast við danir og bretar um eina loysn í sjómarks-málinum, so mega teir stórliga hava mistikið seg, tí teir hava við at sýta at fara til samráðingar nú, ið harðast leikar á, bert rist enn og størri ómegnarkross á herðar sínar, og harafrat skrivað sær óáttisvátan yvir fyri Føroya fólki. Ja, tað

er ein fjöld av fólki, sum við vanvirðing sær upp á ta støðu, fólkaflokkurin sum partnari í landsstýrinum og við umboði á danska ríkisdegi hevur tikið hesar seinastu dagarnar. Tað er eitt tilikt stig, sum ikki gevur flokkinum fólksins álít fyri framtíðina.

Landsstýrisins dapurskygni og maktarloysi er nú vorðið prógvað til fulnar.

Hví rópaði Dagblaðið ikki til føroyingar um at ansa sær, tá tíðin var til tað? Nú er ov seint. Tað er altíð betur at binda um heilan fingur. Tað kundi altíð roknast við, at islendingar fluttu sítt sjómark út - hvat úrslit, ið so kom burtur úr Geneve-fundinum. Men hetta hava okkara stettskygdu menn ongatið havt í huga. Ikki bert her heima hjá okkum hava teir skammarmerkt seg, men eisini - og verri - úteftir. Ómegnark- og svikagerð fólkaflokksins er verd at hava í huga við valið í heyst. Við kaldari dreyms er eingin vaknaður, sum landsstýrissamgongan aftaná tær seinastu hendingarnar í sjómarks-málinum. Av skaða verður ein visur. Hevði hetta bert verið teimum til leiðbeining fyri framtíðina.

Fiskimaður.

Ítrótturin.

Sunnudagin 22. juni fóru fleiri hondboltkappingar fram í Havn. Sjálfv um veðrið varð kaldligt, var nakað av fólki komið niðan í Gundadal. Tað vórðu fyrst 3 landskappingardystir og síðan ein vinardystur.

Fyst spældu Neistin og Kyndil - I. kvinnulið - hetta var ein heldur javnur leikur, ikki nettup spennandi, úrslitið bleiv 1-0 til Kyndil, sum tær eisini høvdu uppi-borið.

Síðan spældu Neistin-Kyndil - II. kvinnulið - tað sást beinanvegin, at Neistin var við yvurlutan, so úrslitið 3-1 til Neistan var teim uppiborið - Neistagenturnar spældu betri, meðan Kyndlarnir her eiga at leggja sær nærri, ov nogvar boltar mistu tær, tær skuldu lagt sær nærri at centra.

KFUM og Strandingar - II. mannslið - leikaðu nú dyst. Strandingar sýndust at vera kimligir, vóru skjóttir, men verja teirra sveik, teir vardu illa, tó vunnu teir við 10-6. Men úrslitið hevði verið væl betur, um teir høvdu vart. KFUM hevði

betri samanspæl, teir hava tikið seg væl fram. Men hetta var tó ikki so vakur dystur, spælarnir blivu viðhvørt heldur heitir, og dómarin vísti einum spælara úr hvørjum liði út eina góða løtu - tað gjørdi hann rátt.

Seinasti dysturin var vinardystur millum Neistan og Kyndil - II. mannslið - henda dyst vann Kyndil við 10 méti 9 málum, dysturin var alla tíðina heldur javnur, sjálvt um tað hesaferð heldur ikki var fritt fyri »ringum spæli« av og á - Neistin hevði góða verju - Kyndlarnir skutu ov ofta í verjuna í staðin fyri at hyggja eftir - ofta stóðu spælari fríir og fingur ongan bolt.

Klakksvík . .

(Framh.)

Eli Hansen, Óli Jall Hansen, Sofus Hansen, Kristoffur Jensen, Eyðun Joensen, Kaj Kallsberg, Finnbjörn Marsteen, Marius Olsen, Jallgrím Petersen, Páll Purkhús.

Grind

Tíðliga hósmorgunin funnu menn grind út fyri Anunum. 123 hvalir vórðu merktir (780 skinn).

Vestursíðan á Eysturoy fekk bert hálvar partar.

Randøy -- norški báturin, sum sigldi á Kallsøyna, er nú so frætt umveldur, at hann fer aftur til Noregs í komandi viku.

VALDEMAR LÜTZEN
Telf. 1020 Thorshavn.

Bláur frakki við navni Margo Petersen seymað í skrálumman er á jóansøku sunnukveldið 22.6. í »Framtíðin« í Vági burturblivin. Viðkomandi, ið hevur tikið hann skeivt (aðrir hanga eftir), verður hervið biðin um at siga frá til

MARGO PETERSEN,
Puntabyrgi - Tvøroyri - telf. 19

Ein »karriera« á svíkaraleið

Hann vildi fram.

Stóð og ívaðist - nakað leingi. So leyp hann upp í javnaðarvagnin. Har gjørdist hann skjótt næstformaður í ástaðisfelagnum.

Men tað gekkst nakað seint.

So undir einum stríðsvali, áðrenn nakar vístist av nøkrum, leypur hann mitt í einum valroki upp í vagnin hjá beiskastu mótstøðumonn-um javnaðarflokksins.

Brátt gerst hann menskur í hesum flokki, fer skúgvad nú ein so annan til vikis.

Men hesum flokki var vanlagnu fyri. Hann minkar niður í 6 frá 12 monnum á tingi.

Tá kemur tjóðveldisflokkurin og býður fastari loysing enn hann sjálvur og hansara menn. Hann gevur út, fer meira og meira út í avgjörda loysing. Fólk talar um, at hann stendur við øðrum fótum í loysingarflokkinum, við hinum fótinum í gamla fullveldis- og kvettingarflokkinum - fólkaflokkinum.

Men hann leyp ikki tann vegin. Aftraði seg og snúði andlitinum hin vegin, móti sambandinum.

Og so kom lotan.

Aftaná tapsvalið mikla hjá fólkaflokkinum var hann mótstøðugur og misti alla vón fyri kvettingarpolitikkinum.

Og so minnst menn frásøgnirnar um, hvussuleiðis hann sleit gotuna millum sambandsrímið og fólkaflokksskákíð.

Og so leyp hann og allur flokkurin í fangdið á sambandinum, settu sambandsmannin til lögmann. Og so góður sambandsmaður leikaði hann, at sjálfv gævastu sambandsmenn søgdu seg ikki kunna kappast við hann. Klakksvík og sjómark og annað meir fór á sambandsaltarið.

Ein stutt tíð - so hendi peningakreppan. Tórstein gjørdist veikur. Nú var lotan. Eitt spark undir hann, út av landsstýrinum við honum - og inn fór hann sjálvur.

Men mætari helt hann fólkatings-sessin vera.

Hann slapp sær so á bakið á Tórsteini, sum kortini var á sterkum vørr enn - og inn í fólkatingið reykt hann.

Men nú mátti hann fara út úr landsstýrinum - og tað skuldi so hevnað!

Nú er kósín aftur at Erlendi, og hevur hann snarað so harðliga móti loysingini, at hann ikki meira vil tala við danskin, um so sjómarkið og Grønland og annað dýrmætt rýkur.

Jóansøkan í Vági í ár

var óføra nógv vitjað, tí nú vegur er komin millum Tvøroyri og Vág ber til at ferðast ímillum.

Kapprøður fór fram løygdagin og fótbóltsleikur.

Í røðrum vunnu av 10-mannaforum Hvalbingurin, 8-mannaforum Miðvingurin, 6-mannaforum Vágsbáturin Smiril, 5-mannaforum Tvøroyrabáturin Firvaldur (bæði við gentum og dreingjum).